

La Korvo (eso)

Verkis Edgar Allan POE

Tradukis Kálmán KALOCSAY

Foje, en la hor' noktimega pri volumo stranga, peza
de scienc' forgesiĝinta mi meditis kun enu'.
Preskaŭ dorme, jam klinkape, jen, ekaidis mi, ke frape,
sur la ĉambropordo skrape, skrape sonas eta bru'.
"Vizitanto", mi murmuris, "sin anoncas per ĉi bru',
certe, jes, nenio plu."

Ah, memoro tro preciza! Reĝis la decembro ĝiza,
fantomombrojn flam' mortkriza ĝetis jam tra l' formotru'.
Mi sopiris je l' mateno, lege fuĝis de l' ĉagreno
pri ĉi, ĉa fenomeno supre trans ĉiela blu',
kiun anĝelas' Lenora nomas trans ĉiela blu',
tere -- ne nomata plu.

Min la trista, silksusura flustrilo de l' kurten' purpura
skunĝis nun ĝis plej fantasta, ne sentita animoku'.
Por ke l' koro pli kviete batu, diris mi ripete:
"Vizitanto enispete frapas ĉe la ŝlosiltru',
nur malfrua vizitanto frapas ĉe la ŝlosiltru',
certe, jes, nenio plu."